

Leg eens een pup onder de boom!

Niet echt natuurlijk, maar symbolisch. U kunt een dierbaar familielid of een lieve vriend blij maken met een adoptiepup. Geef dit originele cadeau eens aan iemand die gek op honden is, maar geen gelegenheid heeft om een 'echte' hond te nemen. Voor een kind, voor wie de verzorging en verantwoording van een hond te zwaar zijn, is een adoptiepup een leuk en leerzaam cadeau. De ontvanger van het cadeau steunt een geleidehond in opleiding én hij of zij wordt iedere maand op de hoogte gehouden van de vorderingen en belevenissen van zijn of haar pup. Natuurlijk gaat de maandelijkse nieuwsbrief steeds vergezeld van recente foto's. Als schenker kunt u bepalen hoelang u het adoptiecadeau wilt laten duren en u kunt een keuze maken uit drie verschillende puppy's. Meer weten over dit originele, warme geschenk?

Op de website www.adoptereenpup.nl vindt u alle informatie en een digitaal aanmeldingsformulier.

Zij legden een pup onder de boom...

"Hallo Hein, Je weet geen cadeautje meer te verzinnen voor Kerst. Vandaar deze combinatie van een goed doel én een hond", luidt de begeleidende boodschap bij het kerstcadeau van Hein Bulle uit Uithoorn.

Hij vond in zijn Kerstsok 2006 een adoptiepup van KNGF Geleidehonden. Het originele kerstcadeau van zijn vrouw viel bij hem in goede aarde. Hein: "Als je eerlijk bent, heb je eigenlijk alles al. Een hond heb ik niet. Hoewel ik het graag zou willen, kan dat niet omdat er te vaak niemand thuis is. Ik vind het heel leuk om het wel en wee van 'mijn hond' iedere maand te kunnen volgen én je doet er iets goeds mee. Twee vliegen in één klap. Mijn dochters genieten mee van mijn cadeau. Bovendien vind ik de boodschap aan hen dat je iets voor een ander kunt doen, helemaal niet verkeerd. Een geslaagd cadeau dus!"

Machtiging: gemakkelijk voor u, voordeliger voor ons!

Dankzij u, als trouwe donateur, hebben wij de financiële middelen om geleidehonden te fokken, op te leiden en af te leveren aan blinde en zeer slechtziende mensen. Wij zijn u daar heel dankbaar voor. Maar wist u dat u ons, zonder dat het u iets extra's kost, nóg beter helpen? Door ons te machtigen, wordt uw bijdrage automatisch van uw rekening afgeschreven. Voor u is dit een stuk gemakkelijker en ons bespaart het heel veel kosten. Dit geld kunnen wij veel beter inzetten. Namelijk voor het opleiden van geleidehonden! Hebt u ons nog niet gemachtigd en wilt u dit in orde maken? Dan kunt u gebruik maken van het ingesloten machtigingsformulier. Alvast heel hartelijk dank!

STEUNT U ONS AL VIA EEN MACHTIGING?

In dat geval: hartelijk dank voor uw structurele steun! Natuurlijk kunt u de machtigingskaart dan als niet verzonden beschouwen. Mocht u ons willen steunen met een extra gift? Dan kunt u hiervoor de bijgesloten acceptgiro gebruiken.

KNGF Geleidehonden, Postbus 544, 1180 AM Amstelveen • Tel. 020 496 93 33 • Fax. 020 496 5776
Internet: www.geleidehond.nl • E-mail: kngf@geleidehond.nl • Postbanknummer: 275400

Tekst: Irma Metzger • Vormgeving: Rik van der Heiden • Druk: Drukkerij Aeroprint, Ouderkerk a/d Amstel

KNGF Geleidehonden gebruikt uw gegevens om u op de hoogte te houden van onze activiteiten en de activiteiten van zorgvuldig geselecteerde organisaties. Daarbij kunnen we uw NAW-gegevens ter beschikking stellen aan derden. Als u geen prijs stelt op dergelijke informatie/derdenverstrekking, kunt u dit schriftelijk aan ons melden.

NIEUWSBULLETIN

7

Het nieuwsbulletin is een uitgave van KNGF Geleidehonden

December 2007, nummer 7

Geachte donateur,

'Wat gebeurt er met de oude geleidehond als die niet meer kan werken?' Het is één van de vragen die ons regelmatig gesteld wordt. Wij vertellen dan dat we ernaar streven de hond tijdig met pensioen te laten gaan. Hij kan dan nog in redelijke gezondheid van zijn oude dag genieten. Na jaren trouwe dienst heeft hij dat wel verdiend. 'En de geleidehondgebruiker dan?', luidt meestal de volgende vraag. Natuurlijk gunnen zij de hond zijn welverdiende rust van harte. Dat neemt niet weg dat zij vaak huizenhoog tegen de pensionering van hun

geleidehond opzien. Een trouwe metgezel die je altijd en overal naar toe begeleidt en lief en leed met je deelt, die laat je niet gemakkelijk los.

In deze nieuwsbrief vertelt geleidehondgebruiker Marcel van der Bie hoe moeilijk het voor hem was om zijn oude geleidehond Wiske los te laten en om te wennen aan zijn nieuwe hond Bente. Ondanks zijn verdriet om het

afscheid, heeft hij geen seconde overwogen om na Wiske zonder geleidehond verder te gaan.

Eens een geleidehond, altijd een geleidehond. Geleidehondgebruikers die eenmaal de vrijheid, de kameraadschap en de zelfstandigheid hebben ervaren die een geleidehond hen biedt, willen nooit meer zonder. Wij willen Marcel en alle andere geleidehondgebruikers dan ook dolgraag de zekerheid bieden dat dat ook niet hoeft. Deze belofte voor de toekomst kunnen wij alleen waarmaken met uw steun. Met een extra gift helpt u ons om meer geleidehonden op te kunnen leiden voor nieuwe geleidehondgebruikers én om onze gepensioneerde honden te kunnen vervangen. Vast heel hartelijk dank! Ik wens u prettige kerstdagen en een gezond en gelukkig 2008.

Met vriendelijke groet,

Ellen Greve, directeur

P.S. Uw extra gift kunt u overmaken met de acceptgiro of u kunt ons machtigen. Uw bijdrage is welkom!

Steun van overzee

De Koninklijke Marine en KNGF Geleidehonden hebben een lange, gezamenlijke historie. Sinds jaar en dag is het traditie tijdens lange zee-reizen een goed doel aan te wijzen. Rondom dit goede doel worden dan verschillende activiteiten aan boord georganiseerd. Op deze manier zijn al heel wat geleidehonden gesponsord. Ook nu zijn wij uitverkoren door de bemanningsleden van het Fregat Hr.Ms. De Ruijter. Van 20 augustus tot 23 januari 2008 zijn zij op VN-missie nabij Libanon om de door de

VN uitgevaardigde resoluties te handhaven. De opbrengst van de scheepsbingo's, schoenpoetsacties, een toto, de filmavonden en de knipbeurten door een vrouwelijk bemanningslid worden ingezameld. Het doel is € 5000,- op te halen voor de adoptie van een 'eigen' pup. Korporaal Operationele Dienst Operaties en organisator van de inzamelingsactie Dave Plat: "Vijf maanden van huis inclusief Kerstmis en de jaarwisseling is een lange tijd. Op sommige momenten kan de verveling dan toeslaan. Door

veel activiteiten te organiseren en er een gezamenlijk doel aan te verbinden houden we de sfeer erin. We blijven Nederlanders, dus gezelligheid heeft, naast het handhaven van de vrede, hoge prioriteit." Volgens Dave Plat stroomt het geld binnen. Grote kans dus, dat er komend jaar een 'marinepup' het levenslicht zal aanschouwen. De eer om een passende naam voor deze hond te bedenken, valt dan te beurt aan de bemanningsleden van Hr.Ms. De Ruijter. Michiel wellicht?

De pensionering van de geleidehond

Een goeie, ouwe dag

Wie net een nieuwe, jonge geleidehond heeft, denkt er nog niet aan. Wie een oudere geleidehond heeft, wil er niet aan denken. Toch komt er een dag dat de hond wat minder kwiek opstaat, wat minder enthousiast zijn tuig 'induikt', een beetje hardhorend wordt of andere ouderdomskwaaltjes

gaat vertonen. Het is de dag dat de pensionering in zicht komt. Een veel gestelde vraag is wat er gebeurt als de geleidehond te oud is om te werken.

TIJDIG MET PENSIOEN

Vanaf een jaar of acht mag je een hond senior noemen. Dat is nog geen reden om hem te pensioneren, maar wel een reden om hem goed in de gaten te houden. Afhankelijk van de conditie van de hond, bezoekt de instructeur hond en baas nu wat vaker. De geleidehondgebruiker en zijn hond zijn zo op elkaar ingespeeld en de ouderdomsverschijnselen komen vaak zo geleidelijk, dat de baas zich, zonder het zelf te beseffen, aanpast aan het langzamer wordende tempo en de eventuele beperkingen van de hond. Het is dan ook vaak de instructeur die aangeeft dat het tijd wordt om aan pensionering van de hond te denken. De

exacte pensioneringsleeftijd is per hond verschillend. De gemiddelde leeftijd ligt rond het tiende levensjaar. Dit is ongeveer de leeftijd dat zij aan meer rust toe zijn, maar wel genoeg energie hebben om lekker te genieten van een fijne, oude dag.

GEEN KLOON

Het besluit dat de geleidehond met pensioen zal gaan, zet een heel proces in werking. Wie eenmaal met een geleidehond heeft gelopen, wil nooit meer zonder. Voor de baas zal er dus een vervangende geleidehond moeten komen. Geen kloon van de vorige, zeker niet! De geleidehondgebruiker heeft altijd een ontwikkeling

doorgemaakt. Hij of zij is ouder geworden, is gestopt met werken of heeft juist een baan gevonden. De gezinssamenstelling kan in de afgelopen tijd veranderd zijn, kortom alles wordt opnieuw bekeken. Zo kan de hond gezocht worden die precies past bij de huidige situatie.

EEN PASSEND THUIS

Voor de gepensioneerde geleidehond zijn er diverse opties. De eerste is dat de hond bij zijn baas blijft. Hij wordt dan huishond náást de nieuwe geleidehond. Helaas is dit niet altijd mogelijk, bijvoorbeeld omdat de baas klein behuist is, of omdat de hond te vaak alleen zal zijn. De geleidehondgebruiker mag

de hond dan binnen de eigen kring herplaatsen. Lukt dat niet, dan ontfermt KNGF Geleidehonden zich over de oude hond. Gelukkig zijn er vele mensen met een warm 'hondenhart' die een oude geleidehond graag een paar fijne laatste jaren willen bezorgen.

PARTIR C'EST MOURIR UN PEU

Het afscheid van een trouwe metgezel doet pijn. Hoe goed de nieuwe geleidehond ook is, hoe lief ook het adoptiegezin, partir c'est mourir un peu. Gelukkig leert de ervaring dat met het groeien van de band met de nieuwe geleidehond, het verdriet om de oude slijt. Het afscheid van de oude hond wordt dan een mooie herinnering aan een fantastische, trouwe kameraad.

Dooby

Het stemt me zo verdrietig dat ik te horen heb gekregen dat Dooby, mijn geleidehond, te oud wordt. Op tienjarige leeftijd moet jij je werk neerleggen. Jouw welverdiende pensioen breekt aan. Ik gun je dat van harte. Dooby ik heb je zo lief, maar ik moet je loslaten. Je laten vervangen door een andere hond. Ik hoop dat die jou kan evenaren. Ik moet je laten gaan, met tranen en verdriet. Ik zal je zo missen mijn lieve schat.

Marcel Koop

“Lopen met een geleidehond is teamsport”

Marcel van der Bie (31) is volledig blind en heeft sinds acht maanden zijn tweede geleidehond Bente. Hij vertelt over het pensioen van zijn eerste hond Wiske, de overgang, het verdriet om het afscheid en de overgave aan zijn nieuwe hond. “Ik hou al bijna net zoveel van haar als van Wiske”.

Marcel: “Je weet dat de tijd komt dat je afstand moet doen. Dat het niet meer kan. De vraag is alleen, wanneer? Wiske had steeds meer opwarmtijd nodig. Het was altijd een hond die heel graag werkte, maar ze werd trager, ze sliep meer en het duurde steeds langer voordat ze 'in de houding' stond. Ik wilde niet graag zonder hond komen te zitten, dus heb ik me op tijd op de wachtlijst laten zetten voor een vervangende hond. De wisseling van Wiske naar mijn nieuwe geleidehond Bente is heel snel gegaan. Wiske is weggegaan en een dag later zat ik in training met Bente. Dat was een bewuste keuze. Op mijn werk kan ik niet zonder hond en het reizen ernaar toe, via Utrecht Centraal, is moeilijk. Maar ik kon Wiske niet loslaten. Tijdens de training was ik steeds aan het vergelijken. Ik was met m'n hoofd nog bij Wiske. Dat zal een rol gespeeld hebben bij mijn twijfel of Bente wel de juiste hond voor mij was. Het geleidewerk ging prima, maar het gevoel was er niet.

OPNIEUW BEGINNEN

Wiske en Bente zijn tegenpolen. Bente is gek op drukke en gooit zich er vastberaden middenin. Ze is kordaat en weet precies wat ze wil. Wiske vond drukke situaties helemaal niks en ontweek ze het liefst. Ze is een heel zachte hond, aanhankelijk, altijd in voor een knuffel. Na acht jaar waren we helemaal op elkaar ingespeeld. Lopen met een geleidehond kun je vergelijken met teamsport. Je moet goed weten wat je aan elkaar hebt en je moet elkaar volledig kunnen vertrouwen. Met een nieuwe, jonge geleidehond moet je weer helemaal opnieuw beginnen.

ANDERS

Wiske is nu bij mijn ouders. Dat is fijn omdat ze dichtbij zit, bij een vertrouwd adres. Anderzijds was het ook lastig om haar los te kunnen laten, omdat ik haar nog zo vaak zie. Wiske is veranderd. In de loop van de tijd is ze erg op mijn ouders gericht geraakt. Voor haar ging het leven gewoon door. Voor mij was dat het

moment dat ik dacht, nu moet ik ook dóór, met Bente. Nu ik heb geaccepteerd dat Wiske mijn geleidehond niet meer is, gaat het erg goed met Bente. Ze pakt de dingen anders aan én ze laat haar genegenheid op een andere manier blijken. Ze doet dat minder door knuffels, maar ze speelt weer veel meer dan Wiske. Laatst gaf ik iemand een hand om me voor te stellen en toen stond ze opeens tussen ons in. Er kwam iemand bij de baas in de buurt. Het gevoel is er nu en het groeit.

TEAMSPOORT

Wiske en Bente zijn totaal verschillend, maar ik ben ook niet dezelfde als acht jaar geleden. Ik heb nu een baan, ik woon samen en ik doe aan teamsport op nationaal niveau. Ik ben daarnaast ook gegroeid in het geleidehondgebruik. Wiske paste destijds heel goed bij mij. Ik was een beginner en Wiske was zacht, rustig en voorzichtig. Ik doe nu veel meer dan toen. Ik durf nu mijn hond als mijn ogen te gebruiken. Ik durf haar een zoekopdracht te geven en erop te vertrouwen dat het goed komt. Het heeft pijn gedaan om afscheid van Wiske te nemen. Het was moeilijk om aan Bente te wennen, maar ik besef nu, wat de instructeurs al vanaf het begin wisten; Bente past bij mij en het leven dat ik nu leid.

DE GOEDE HOND

Een poos geleden ging ik een dag zonder hond naar mijn werk. Mijn collega's zeiden: 'wat loop je raar. Zo onzeker loop je anders toch nooit?' Ze hebben gelijk. Met een geleidehond maak ik een zelfverzekerde indruk en ik ben zelfverzekerd. Ondanks het verdriet dat ik moest doormaken om het afscheid van Wiske, weet ik zeker dat ik nooit meer zonder hond wil. En dat Bente de goede hond voor mij is.”

